

## Arrest

nr. 337 951 van 17 december 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN  
Rue de Chaudfontaine 11  
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. HAUWEN.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 9 september 2024, dient op 10 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 8 april 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 mei 2025.

1.3. Op 17 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 17 juni 2025 en luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtoun te zijn. Je bent geboren op [...] 2008. Je bent afkomstig uit [...], district Hisarak in provincie Nangarhar. Je liep school tot de zesde graad in Afghanistan en je haalde de volgende feiten aan in het kader van je verzoek om internationale bescherming:*

*Je hebt veel familieleden die voor de voormalige overheid werkten. Zo werkte je oudste paternale oom [M.] voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP) en was hij verantwoordelijk voor de zware wapens. Je ooms, [Y.] en [Y.K.] werkten voor de arbaki's. Ze werkten allemaal in Hisarak tot aan de machtsovername. Je had ook een neef, [H.] die eveneens voor de overheid werkte, doch hij kwam om na een mijnexplosie toen hij terugkwam van zijn controlepost.*

*In 2018 begonnen de taliban soms op je huis – waar je met je gezin en paternale ooms woonde – te schieten. In 2020 was er een operatie van de ANP op de taliban in Sra Kala in Hisarak en hierbij kwamen veel talibanleden en hun gezinsleden om. Jouw oom, [M.] nam deel aan deze operatie en werd er door de taliban van beschuldigd dat hij verantwoordelijk zou zijn voor de gevolgen van de actie. Nadien schoten de taliban bijna elke dag op jullie huis. Op één van deze momenten raakte jouw neef, [B.] gewond. Door deze beschietingen, verhuisde je met je hele familie naar Surkhrod. Dit was in de periode van de machtsovername en je verbleef er 15 dagen. De vierde dag na de machtsovername kwamen de taliban naar jullie huis in Surkhrod en ze schoten jouw oom, [Y.] neer. Hij overleed. Daardoor besloot je oudste broer, [O.] dat je naar je maternale oom elders in Nangarhar moest gaan. Daar verbleef je één nacht vooraleer je het land verliet. Na je vertrek verlieten je vader en je paternale ooms het land ook.*

*Je verliet het land 15 dagen na de machtsovername van augustus 2021, samen met je broer, [O.] en je maternale oom. Van Afghanistan reisde je via Pakistan en Iran naar Turkije, waar je ongeveer drie jaar verbleef. In Turkije lieten je oom en broer je achter. Vervolgens reisde je verder via Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk tot in België. Na Turkije was je nog ongeveer twee maanden onderweg. Je kwam hier aan op 9 september 2024 en verzocht de dag erna om internationale bescherming bij de asielinstanties.*

*Je kwam na je vertrek te weten dat je maternale oom in Frankrijk is en je broer raakte vermist in Bulgarije. Je kwam ook te weten dat je vader momenteel in Iran is en je paternale ooms in Iran en Pakistan.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je niet met rust gelaten te worden door de taliban.*

*Ter ondersteuning voor je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: werkdocumenten van je oom, [M.] (kopie); de bankkaart van [M.] (kopie); foto's van je oom [M.] aan het werk (kopie); foto's van jou en je broer (kopie) en een document over het overlijden van je oom [Y.] (kopie).*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.*

*Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je vreest dat de taliban je niet met rust zouden laten indien je naar Afghanistan zou moeten terugkeren omdat je oom, [M.] ervan werd beschuldigd veel slachtoffers bij de taliban teweeg te brengen nadat hij deelnam aan een operatie van de politie (NPO, p. 12).*

Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_0.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf)) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

In dit verband moet evenwel eerst en vooral worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen rond het profiel van je ooms, gezien je gebrekkige kennis op dit vlak. Je zei dat je paternale ooms, [Y.K.] en [Y.] voor de arbaki's in Hisarak werkten en dat je oudste paternale oom, [M.] voor de nationale politie werkte. Je wist dat zij allemaal tot de machtsovername werkten, doch je kon geen schatting geven van wanneer ze ongeveer begonnen met hun job. Je wist enkel te vertellen dat ze al zolang als je je kan herinneren voor de overheid werkten. Wat betreft de job van [M.] wist je dat hij samenwerkte met de Amerikanen, dat hij verantwoordelijk was voor zware wapens, wat voor uniform hij droeg en dat hij in de checkpoint van Chilgaze werkte. Voor de rest had je geen informatie over zijn job. Je wist niet voor welk onderdeel van de nationale politie hij werkte, je wist niet wat de rang van je oom was, je wist niet of hij ooit naar andere plekken moest gaan voor zijn job, je had geen informatie over zijn opleiding, je wist niks over zijn concrete taken bij de politie en je wist ook niet of hij de leiding had over anderen. Toen je werd gevraagd of je bepaalde anekdotes had over zijn job, kon je ook enkel een heel vaag voorbeeld geven van een aanval van de taliban waarbij hij gewond raakte. Op vlak van de jobs van [Y.] en [Y.K.] had je nog minder informatie. Je wist dat ze in de regio van Jokan werkten, doch je herinnerde je de namen van hun checkposten niet. Je wist dat ze voor hun controlepost moesten zorgen, maar je wist niet hoe ze daar de veiligheid garandeerden. Je kon ook geen anekdotes vertellen over hun jobs, je had geen informatie over hun salaris en je gaf zelf ook aan dat je verder geen enkele informatie had over hun jobs (NPO, p. 10 & 13-15). Je advocaat vertelde op het einde van het persoonlijk onderhoud dat je nog heel jong was toen je nog samen met je ooms in Afghanistan was en dat je daarom geen details werden verteld (NPO, p. 21). Dit biedt echter geen verschuiving, aangezien er redelijkerwijze kan worden verwacht – nu je ondertussen al wat ouder bent – dat je minstens inspanningen zou hebben geleverd om meer informatie over hun jobs te bekomen via je familieleden. Je staat immers nog in contact met verschillende familieleden (NPO, p. 7-8). Dit heb je evenwel nagelaten (NPO, p. 15). Door dit gebrek aan kennis in jouw hoofde kan er al meteen geen geloof worden gehecht aan de jobs van je ooms.

In ondergeschikte orde kan wat betreft de documenten en foto's die je hebt meegebracht om de job van je oom, [M.] te staven worden opgemerkt dat je geen enkele familiefoto had van jou en je oom (NPO, p. 13), waardoor het CGVS dan ook nog eens niet in staat is om te verifiëren dat de persoon in de documenten daadwerkelijk je oom is.

Zelfs indien de jobs van je ooms geloofwaardig zouden zijn, wat niet het geval is, kan er omwille van volgende redenen ook geen geloof worden gehecht aan je verklaringen over de problemen die jij en jouw andere familieleden hadden omwille van deze jobs.

Vooreerst legde je heel volatiële verklaringen af over het tijds kader van je asielrelaas doorheen de asielprocedure en dit op diverse punten.

Ten eerste waren je verklaringen bij de Dienst Vreemdelingzaken (DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdig op vlak van het moment waarop je problemen met de taliban begonnen. Zo zei je bij de DVZ in eerste instantie dat je problemen met de taliban begonnen nadat veel talibanstrijders omkwamen ten gevolge van de kogels van het grote wapen van je oom, [M.]. Er werd je toen expliciet gevraagd wanneer dit was gebeurd en dan zei je dat dit in 2018 was. Je gaf ook uitdrukkelijk aan dat de taliban nadien begonnen met op je huis te schieten (CGVS vragenlijst, d.d. 01/04/2025, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS sprak je ook over de actie van de nationale politie waaraan je paternale oom deelnam en waarbij meerdere talibanleden en hun familieleden omkwamen, doch wanneer je

toen werd gevraagd wanneer deze actie plaatsvond, antwoordde je dat dit in 2020 was (NPO, p. 12 & 16). Je werd gevraagd hoe het kwam dat je bij de DVZ daarentegen zei dat het incident in 2018 plaatsvond en dan ontkende je je tegenstrijdige verklaringen en zei je dat je bij de DVZ ook had gezegd dat de actie van de nationale politie in 2020 was, doch dat de taliban reeds sinds 2018 op jullie huis schoten (NPO, p. 16). Dit blijkt echter hoegenaamd niet uit je verklaringen bij de DVZ, daar je toen enkel van het jaar 2018 hebt gesproken en je ook zei dat de schietpartijen van de taliban op jullie huis pas nadien begonnen (CGVS vragenlijst, d.d. 01/04/2025, vraagnr. 3.5). Bovendien gaf je ook tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat de actie van de politie en het feit dat je oom ervan werd beschuldigd het startpunt vormde van jullie persoonlijk vijandschap met de taliban (NPO, p. 12).

Ten tweede waren je verklaringen bij de DVZ en op het CGVS tegenstrijdig op vlak van de chronologie van je verblijfplaatsen voor je vertrek uit Afghanistan. Je zei dat je bijna heel je leven in het dorp Shabak van het district Hisarak in Nangarhar hebt gewoond. De laatste 15 dagen voor je vertrek verbleef je echter met je gezin in het district Surkhrod omdat de taliban te vaak op jullie huis schoten (NPO, p. 5 & 12). Je zei dat je daarna nog één nacht in Jalalabad bij je maternale oom verbleef en dan heb je Afghanistan verlaten (NPO, p. 6). Deze verklaringen impliceren dat je je dorp 16 dagen voor je vertrek uit Afghanistan verliet. Dit strookt echter niet met je verklaringen bij de DVZ toen je zei dat je heel je leven in Shabak woonde, doch de laatste vier of vijf dagen voor je vertrek elders in Nangarhar verbleef (Verklaring DVZ, d.d. 01/04/2025, p. 6). Je werd met deze verklaringen geconfronteerd en dan zei je dat je 15 dagen voor de machtsovername naar Surkhrod verhuisde en dat de taliban langskwamen vier dagen na de machtsovername (NPO, p. 21). Hiermee verklaarde je echter het verschil tussen je verklaringen bij de DVZ en op het CGVS absoluut niet.

Ten derde waren je verklaringen over het moment van je vertrek uit Afghanistan bij de DVZ en op het CGVS, alsook je verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS onderling eveneens tegenstrijdig en volatiel. Zo zei je bij de DVZ in eerste instantie dat je Afghanistan verliet, drie of vier dagen na de machtsovername (Verklaring DVZ, d.d. 01/04/2025, p. 6). Dit strookt al niet met je verklaringen op het CGVS toen je verklaarde dat je pas 15 dagen na de machtsovername vertrok (NPO, p. 11). Je stelling dat je 15 dagen na de machtsovername vertrok, past ook niet in het tijds kader dat je tijdens de rest van het persoonlijk onderhoud uiteenzette. Je zei namelijk dat je naar Surkhrod verhuisde, dat je paternale oom [Y.] daar vier dagen na de machtsovername werd neergeschoten door de taliban, dat je diezelfde dag naar Jalalabad bij je maternale oom ging en de dag erna Afghanistan verliet (NPO, p. 12). Dit impliceert namelijk dat je reeds vroeger uit Afghanistan dan 15 dagen na de machtsovername zou vertrokken zijn. Je werd met deze volatiele en tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd en dan zei je nogmaals dat je bij de DVZ verklaarde dat je vier dagen na de machtsovername bent vertrokken uit Afghanistan (NPO, p. 21). Hiermee bood je geen verklaring voor je stelling tijdens het persoonlijk onderhoud dat je pas 15 dagen na de machtsovername vertrok. Je zei ook nogmaals dat je 15 dagen voor de machtsovername naar Surkhrod verhuisde, dat de taliban je oom neerschoten op de vierde dag na de machtsovername en dat je Afghanistan de dag nadien verliet vanuit het huis van je maternale oom in Jalalabad (NPO, p. 21). Ook hiermee bood je geen afdoende verklaring voor je volatiele verklaringen, daar deze context nog altijd niet strookt met je verklaringen dat je Afghanistan pas 15 dagen na de machtsovername verliet.

Ten vierde waren je verklaringen op het CGVS ook tegenstrijdig op vlak van de volgorde van jouw vertrek uit Afghanistan enerzijds en het vertrek van je vader en je paternale ooms anderzijds. Zo zei je eerst dat je vader na jou uit Afghanistan vertrok en dat je pas in Turkije vernam dat hij in Iran was (NPO, p. 7). Je herhaalde later nogmaals dat je vader, samen met zijn broers vertrokken uit Afghanistan nadat jij al uit Afghanistan vertrokken was (NPO, p. 10). Later veranderde je je verhaal dan opeens en impliceerde je dat je vader het land voor jou verliet (NPO, p. 12). Je werd met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd en dan ben je er niet in geslaagd deze te verklaren, daar je simpelweg volhardde in je meest recente verklaringen dat je vader en ooms na jou vertrokken uit Afghanistan (NPO, p. 20).

Dergelijke volatiele en tegenstrijdige verklaringen doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Daarnaast is het ook niet logisch dat jullie zolang in jullie huis konden blijven wonen, desondanks jullie problemen met de taliban. Je zei namelijk dat de taliban in 2018 begonnen met naar jullie huis te schieten. Na de actie van je oom waarbij veel talibanleden en hun familieleden omkwamen in 2020 was het zo dat de taliban zo goed als elke dag op jullie huis schoten (NPO, p. 16-17). In deze context die je schetste is het allesbehalve logisch dat jullie toch zolang in jullie huis konden blijven wonen, jullie verhuisden immers pas 15 dagen voor je vertrek uit Afghanistan (zie supra). Je werd gevraagd hoe jullie deze schietpartijen konden overleven, wetende dat er bijna dagelijks op jullie huis werd geschoten. Je antwoordde dat jullie niet naar buiten gingen als deze schietpartijen bezig waren en dat jullie binnen verstopt zaten (NPO, p. 17). Er kan echter moeilijk worden ingezien hoe dit jullie daadwerkelijk veilig kon houden, daar de taliban net op jullie huis aan het schieten waren. Hierop zei je dat het inderdaad niet veilig was in jullie huis, maar dat het wel veilig genoeg was in jullie huis aan de kant van het districthuis (NPO, p. 18). Dit kan echter niet als degelijke veiligheidsmaatregel worden gezien en dus blijft het vreemd dat je er zolang zonder kleerscheuren vanaf kwam.

Verder is er ook een omissie op te merken in je verklaringen op het CGVS ten opzichte van je verklaringen bij de DVZ. Toen je bij de DVZ werd gevraagd om een overzicht te geven van alle problemen die leidden tot je vertrek, zei je dat zowel je paternale oom, [Y.] als je paternale neef, [H.] werden neergeschoten door de taliban omwille van jullie problemen met hen (Vragenlijst CGVS, d.d. 01/04/2025, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf je ook aan dat je paternale oom, [Y.] vier dagen na de machtsovername werd neergeschoten door de taliban aan jullie huis in Surkhrod (NPO, p. 12 & 18). Je repte echter met geen woord over de dood van je neef, [H.] en dit terwijl je wel uitdrukkelijk werd gevraagd of andere familieleden gelijkaardige problemen als [Y.] hadden meegemaakt. Je bevestigde ook nog eens dat [Y.] de enige was die neergeschoten werd door de taliban (NPO, p. 18-19). Je werd met je omissie geconfronteerd en dan zei je dat [H.] werd gedood door een mijnexplosie toen hij van zijn controlepost kwam (NPO, p. 19). Uit de verklaringen van je DVZ interview blijkt echter weldegelijk dat je hebt gezegd dat je neef, [H.] net zoals je paternale oom, [Y.] werd neergeschoten door de taliban (Vragenlijst CGVS, d.d. 01/04/2025, vraagnr. 3.5) en dus biedt je verklaring geen verschuiving voor de omissie in jouw hoofde. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Buiten het probleem dat je aanhaalde waarbij de taliban vaak op jullie huis schoten na de actie van je oom, [M.] (zie supra), haalde je ook geen enkele concrete problemen aan op basis van de jobs van je ooms bij de voormalige overheid. Zelf heb je daarbuiten nooit concrete problemen meegemaakt met de taliban in Afghanistan en ook je ooms zijn nooit persoonlijk bedreigd of aangevallen geweest door de taliban (NPO, p. 15-16). Er was wel een incident waarbij je neef, [B.] gewond raakte na een aanval van de taliban, maar ook dit was in het kader van de schietpartijen van de taliban richting jullie huis (NPO, p. 15). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die jullie ervaren met de taliban op basis van de actie van de politie waarbij je oom een rol speelde, dient dus te worden vastgesteld dat je geen enkele problemen hebt meegemaakt in Afghanistan op basis van de jobs van je ooms.

Uit de aanwezige informatie blijkt nochtans dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt zoals hierboven aangetoond geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van vroegere leden van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben met daden van vervolging (zie supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Deze vaststellingen worden verder versterkt door het gegeven dat je familieleden in Afghanistan ook geen enkele problemen hebben gekend met de taliban sinds je vertrek (NPO, p. 19), terwijl er volgens jouw verklaringen wel nog diverse familieleden wonen in Afghanistan. Je gezin woont zelfs nog steeds in hetzelfde

huis als waar je bijna heel je leven in hebt gewoond (NPO, p. 7-8 & 10). Je verklaarde dit door te zeggen dat er momenteel enkel nog maar vrouwen en kleine kinderen binnen je familie in Afghanistan verblijven en dat de taliban hen met rust laten (NPO, p. 19-20). Het houdt echter geen steek dat de taliban niet minstens naar je huis komen om naar je paternale ooms of jou te zoeken, indien ze er daadwerkelijk zo op gebrand zouden zijn om jullie te viseren.

Ten slotte heb je ook geen zicht geboden op de familieleden die Afghanistan verlieten en momenteel in het buitenland verblijven. Je zei dat je vader zich momenteel in Iran bevindt (NPO, p. 6-7). Je zei ook dat je paternale ooms – die allemaal voor de voormalige overheid werkten (NPO, p. 9) – en hun volwassen zonen ondertussen in Iran en Pakistan verblijven (NPO, p. 8 & 10). Er werd je gevraagd of je bewijs van het verblijf van je vader in Iran zou kunnen leveren, doch je gaf aan dat je dit niet aan je moeder – die nog in contact staat met je vader – kan vragen omdat zij niet graag met jou over je vader spreekt, daar ze je niet ongerust wil maken (NPO, p. 7). Later werd je gewezen op het belang van deze informatie voor het CGVS en werd je nogmaals gevraagd of je – eventueel via familieleden – aan foto's van je ooms en vader in Iran en Pakistan kan geraken om te bewijzen dat ze niet meer in Afghanistan verblijven. Opnieuw gaf je hetzelfde antwoord en zei je dat je hier niet met je moeder over kan spreken (NPO, p. 19-20). Er kan echter wel redelijkerwijze van je worden verwacht dat je meer inspanningen zou leveren om daadwerkelijk bewijs te leveren van de verblijfplaats van je ooms en vader in het buitenland. Het lijkt er dan ook eerder op dat jouw familieleden zich heden nog in Afghanistan bevinden en er geen sprake is van vervolging ten aanzien van hen. Je toont dan ook niet aan dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd.

Bijgevolg maak je geen nood aan internationale bescherming aannemelijk op basis van de jobs van je ooms en de problemen je had met de taliban omwille van de actie van je oom, [M.].

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024\\_CG\\_AFG\\_Final.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf)) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/>

[files/rapporten/coi\\_focus.\\_afghanistan.\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](#), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2024\\_02\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security\\_related\\_and\\_humanitarian\\_dev](#) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_0.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsvername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsvername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsvername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsvername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode

voor de machtsvername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt (...)

Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023\\_12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023_12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2024\\_02\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security\\_related\\_and\\_humanitarian\\_dev](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_0.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan.

Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van

de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024\\_11\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_0.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf)) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

*Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.*

*Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.*

*De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.*

*Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.*

*Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.*

*Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.*

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als*

*'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

*Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*

*Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat je op geen enkel moment in de asielprocedure hebt vermeld dat je verblijf in België een probleem zou kunnen opleveren voor jou bij terugkeer naar België. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je ook meermaals gevraagd of je alle redenen hebt kunnen uiteenzetten waarom je niet kan terugkeren naar Afghanistan (NPO, p. 12 & 21).*

*Verder dient te worden vastgesteld dat je geen duidelijk zicht biedt op het moment van je vertrek uit Afghanistan. Je haalt aan dat je rond de machtsovername vertrokken bent, hetgeen zou betekenen dat je net geen 13 jaar oud was op het moment van vertrek. Echter kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan de aanleiding en tijdslijn van je vertrek (zie hierboven), waardoor er ook geen duidelijkheid bestaat over het exacte moment van je vertrek en bijgevolg evenmin over je leeftijd op het moment van je vertrek. Je legt geen bewijsstukken neer waaruit zou blijken dat je jarenlang in Turkije hebt verbleven. Omwille van deze redenen kan dan ook niet anders dan te worden vastgesteld dat je minstens tot bijna 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt geleefd. In die periode ging je ook tot de zede graad naar school (NPO, p.9), waardoor je al gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien blij je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden je volledig onbekend zijn.*

*Bijgevolg dient besloten te worden dat je door je deelname aan de Afghaanse maatschappij bij je vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van minder dan één jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

*Je hebt ook nog een netwerk in Afghanistan waarmee je in contact staat (namelijk je familie)(NPO, p. 7-8) en tevens heb je in België Afghaanse vrienden (NPO, p. 2), waardoor je ook op heden nog in contact komt met de Afghaanse cultuur. Dit houdt in dat je bij terugkeer in Afghanistan op bijstand van je familieleden zou kunnen rekenen die je desgevallend kunnen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.*

*Er kan ook worden opgemerkt dat je nog altijd je best doet om je geloof te praktiseren in België, dat je bijvoorbeeld nog vijf keer per dag bidt en dat de enige reden waarom je niet deelnam aan de ramadan is dat je honger en dorst had (NPO, p. 9).*

*Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het*

*risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.*

*Ter ondersteuning van je asielaanvraag legde je een kopie van de werkdocumenten en foto's van je oom, [M.], een kopie van zijn bankkaart en een kopie van een document over het overlijden van je oom, [Y.] neer. Er werd hierboven reeds uitvoerig gemotiveerd om welke reden er geen geloof kan worden gehecht aan de jobs van je ooms en de problemen die je daardoor kende. Documenten hebben daarentegen enkel een ondersteunende bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze dus niet het geval is.*

*Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20240913.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf)), dat in Afghanistan allerhande documenten tegen betaling gefabriceerd kunnen worden, wat de bewijswaarde van deze documenten verder relativeert. De foto's van jou en je broer vertonen geen link met je asielrelaas.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## *2. Het verzoekschrift*

*Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).*

*Verzoeker wijst op zijn verwesterd profiel en naar arrest nr. 286.560 van 23 maart 2023 van de Raad. Hij zet uiteen dat hij slechts 12 jaar oud was toen hij Afghanistan verlaten heeft en tijdens de machtsovername door de taliban, waardoor hij niet lang onder het talibanregime geleefd heeft. Daarnaast stipt hij aan dat hij drie jaar in Turkije gewoond heeft alvorens naar België te komen, dat hij heden in België woont, dat hij Frans leert, dat hij goede vorderingen maakt en dat hij zijn wens reeds tot uiting gebracht heeft om zich verder te kunnen integreren en om onderwijs te volgen in België. Hij voegt toe dat hij zich in België niet aan de Ramadan houdt, dat hij sociale netwerken gebruikt en zich westers kleedt. Hij stipt aan dat hij duidelijk uit een familie komt die tegen het taliban-regime gekant is daar verschillende ooms voor het voormalige regime werkten. Bij terugkeer naar Afghanistan meent hij moeilijkheden te zullen ondervinden om zich aan te passen aan zijn omgeving en aan de normen en waarden die worden opgelegd door de taliban. Hij meent dat tijdens zijn gehoor zijn verwesterde profiel niet geanalyseerd en niet in aanmerking genomen werd. Hij besluit dat de Raad over voldoende informatie beschikt teneinde te besluiten tot zijn verwesterd profiel waardoor hij een risico loopt bij terugkeer.*

*Verder stipt hij aan dat het niet betwist wordt dat hij slechts twaalf jaar was bij het verlaten van Afghanistan. Hij acht het dan ook onredelijk om te verwachten van een kind dat hij de exacte details van zijn ooms kent en dat hij zich de gebeurtenissen van vier jaar geleden herinnert. Hij wijst er hierbij op dat hij moeilijk meer informatie kan verkrijgen van naaste familieleden omdat die verspreid zijn over Iran en Pakistan en zijn moeder alleen met de kinderen in Afghanistan woont. De documenten en foto's in zijn bezit tonen volgens hem aan dat hij inspanningen geleverd heeft om zijn beweringen te onderbouwen.*

Inzake de datum van de problemen met de taliban is er volgens hem geen sprake van een tegenstrijdigheid nu hij gewag maakte van een escalatie van gevaar.

Over de samenhang van de chronologie van de reizen vóór zijn vertrek voert hij aan dat hij jong is en niet kan worden beschuldigd van enige verwarring in dit verband.

Hij stelt erin te volharden dat zijn ooms en vader zijn vertrokken na hem en dat, indien er sprake was van verwarring, hij dit consequent gecorrigeerd heeft.

Hij geeft vervolgens toe dat het niet veilig was om in zijn huis te blijven, maar benadrukt de veerkracht van het gezin en wijst erop dat de nabijheid van het districtshuis relatieve tijdelijke veiligheid bood.

Hij stelt dat hij bij het CGVS kon vertellen dat zijn neef niet gestorven was door een executie maar door een mijn omwille van zijn leeftijd en mogelijks omwille van een verkeerde interpretatie bij de DVZ.

Hij tracht vervolgens het gebrek aan bewijs van de verblijfplaatsen van zijn oom en vader te verantwoorden door het feit dat hij niet met zijn vader spreekt, dat zijn moeder weigert over hem te praten en dat er geen verlangen is om iets te verbergen.

Hij herhaalt dat hij als minderjarige die zijn land ontvlucht heeft op jonge leeftijd, beperkte toegang heeft tot bewijsmateriaal, maar dat hij een poging ondernam via zijn oom van moederskant in Frankrijk.

Vervolgens wijst hij erop dat hij uitgelegd heeft dat er alleen nog vrouwen en jongere broers in zijn gezin zijn, die te jong zijn om een doelwit te vormen voor de taliban.

Hij erkent dat er sprake is van kleine onnauwkeurigheden omwille van zijn leeftijd, de lange tijd die sinds de gebeurtenissen verstreken is en zijn traumatische ervaringen, doch oordeelt hij dat hij over het geheel genomen coherent en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn eigen identiteit, geboorteplaats, plaats van herkomst, gezinssamenstelling, de identiteit en functies van zijn ooms, de aanvallen op het ouderlijk huis, de middelen om te overleven tijdens de schietpartijen, de moord op zijn oom en de huidige situatie van zijn familie.

Vervolgens verwijst verzoeker naar de landeninformatie waaruit volgens hem blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorde, het slachtoffer zijn van vervolging en represailles van de taliban.

Verzoeker gaat verder in op de subsidiaire beschermingsstatus en stelt dat het niet betwist wordt dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar, wat één van de vier regio's is die het zwaarst getroffen is door geweld. Hij verwijst naar arrest nr. 292.224 van 20 juli 2023 waarbij de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Hij meent dat hij heeft aangetoond dat hij een groter risico loopt om aan willekeurig geweld te worden blootgesteld vanwege zijn lange verblijf in Europa, zijn echte wortels in België, de manier waarop zijn leven is veranderd en het feit dat hij psychologisch erg kwetsbaar is. Hij wijst er tot slot nog op dat er bijzonder omzichtig moet omgesprongen worden met de landeninformatie.

### 3. Nieuwe stukken

3.1. Op 19 november 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Afghanistan - Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

3.2. Op 25 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij volgende nieuwe stukken worden gevoegd:

- Getuigenis van verzoekers voogd;
- Foto's van I. tijdens een berg-verblijf samen met andere jongeren;
- Getuigenis van mevr. A.D. maatschappelijk werkster bij CAP AMO in Verviers, van 17 november 2025 + identiteitskaart;
- Inschrijvingsattest van de vzw *Live in Color* van 18 november 2024;

- Document van het instituut Notre-Dame Heusy, Daspa, oktober 2025;
- Algemene informatie aangaande de situatie in Afghanistan.

#### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

##### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

##### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

##### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan de taliban omdat de taliban zijn paternale oom ervan beschuldigden veel slachtoffers bij de taliban te hebben veroorzaakt omwille van diens deelname aan een operatie van de politie (NPO, p. 12) en omdat zijn andere ooms voor de arbaki gewerkt hebben (NPO, p. 14).



4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Er rijzen ernstige twijfels rond het profiel van verzoekers ooms gezien zijn gebrekkige kennis op dit vlak daar verzoeker (a) geen schatting kon geven van wanneer ze ongeveer begonnen zijn met hun job; (b) over M. talrijke zaken niet wist; (c) over de jobs van Y. en Y.K. nog minder informatie had; (d) wel documenten en foto's neerlegt, maar geen enkele familiefoto van hem en zijn oom waardoor het CGVS niet in staat is om te verifiëren of de persoon in de documenten daadwerkelijk je oom is.
- ii) Zelfs indien de jobs van zijn ooms geloofwaardig zouden zijn, wordt er geen geloof gehecht aan de problemen die verzoekers andere familieleden daardoor hadden omdat: (a) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt op vlak van het moment waarop de problemen met de taliban begonnen zijn; (b) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt op het vlak van de chronologie van zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Afghanistan; (c) zijn verklaringen over het moment van zijn vertrek uit Afghanistan onderling tegenstrijdig en volatiel zijn; (d) verzoekers verklaringen op het CGVS tegenstrijdig zijn op vlak van de volgorde van zijn vertrek uit Afghanistan enerzijds en het vertrek van zijn vader en paternale ooms anderzijds; (e) het niet logisch is dat ze zolang in hun huis konden blijven wonen; (f) verzoeker op het CGVS, in tegenstelling tot op de DVZ, met geen woord repte over de dood van zijn neef; (g) verzoeker geen enkele concrete problemen op basis van de jobs van zijn ooms bij de overheid aangehaald heeft;
- iii) Uit de beschikbare informatie blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties, maar dat het loutere feit een familielid te zijn van vroegere leden van het ANSF, onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Dit wordt nog meer versterkt omdat (a) verzoekers familieleden geen enkele problemen gekend hebben met de taliban sinds zijn vertrek; (b) zijn gezin zelfs nog steeds in hetzelfde huis woont als waar hij bijna heel zijn leven in gewoond heeft en (c) verzoeker geen zicht geboden heeft op de familieleden die Afghanistan verlieten en momenteel in het buitenland verblijven;
- iv) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft waardoor hij het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zullen viseren bij een terugkeer en daarnaast volstaat het niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich ertoe te stellen dat de geloofwaardigheid van zijn relaas vaststaat en tracht hij zijn onwetendheid en inconsistenties louter te verschuilen achter zijn jonge leeftijd.

4.3.4. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet, in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse nationale politie of voor het leger. Hoewel ook wordt aangegeven dat familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen ook vervolging kunnen riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid, maakt verzoeker dit niet aannemelijk. Dat er gevallen gerapporteerd worden van familieleden die het slachtoffer zijn geworden door de taliban van onmenselijke behandeling en executie omwille van hun verwantschapsband met voormalige overheidsbeambten en veiligheidspersoneel, zoals ook wordt beschreven in de beschikbare landeninformatie, betekent niet dat er een systematische vervolging is van ieder persoon die verwant is aan een persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid. Verzoekers betoog laat niet toe tot een andersluidende conclusie te komen. Bovendien legt hij geen aannemelijke verklaringen af omtrent de verschillende aspecten van zijn asielmotief en kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn beweerde vrees voor de taliban.

4.3.4.1. Verzoeker biedt geen zicht op de verblijfplaatsen van zijn familieleden en op het moment waarop hij Afghanistan verlaten zou hebben. Hij kan dit niet vergoelijken door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd waarop hij Afghanistan zou hebben verlaten.

Initieel verklaart verzoeker dat zijn vader zich thans in Iran bevindt en voegt hij nog toe dat hij de plaats en de naam ervan niet kent (NPO, p. 6-7). Vervolgens stuurt hij die verklaring bij, stellende dat hij er helemaal geen idee van heeft of zijn vader in Iran is of ergens anders (NPO, p. 7). Het is allerm minst aannemelijk dat dit komt omdat zijn moeder niet over zijn vader zou willen praten (*ibid.*). Verzoeker staat immers nog steeds in contact met zijn moeder waardoor redelijkerwijze van hem verwacht kan worden dat hij zijn moeder wijst op het belang van dit aspect bij de behandeling van zijn

beschermingsverzoek en dat zijn moeder haar zoon zou willen helpen teneinde zijn beschermingsverzoek in België te doen slagen.

Dit geldt des te meer nu verzoeker ook op het moment van de terechtzitting verklaart nog steeds met haar in contact te zijn. Bovendien mag ook van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden effectief stappen te ondernemen teneinde documenten te bekomen over het verblijf van zijn vader in Iran, nu hij door de *protection officer* expliciet gevraagd werd of hij daarvan een bewijs kan voorleggen. Dit geldt des te meer nu hij gedurende het verdere verloop van zijn onderhoud er nogmaals op gewezen werd dat het belangrijk is om zicht te krijgen op het verblijf van zijn vader en van zijn paternale ooms, nu die zich volgens hem ook buiten Afghanistan bevinden (NPO, p. 8). De *protection officer* richt verzoeker het uitdrukkelijke verzoek om nog eens aan zijn moeder of aan zijn maternale oom in Frankrijk te vragen of zij contact kunnen opnemen met zijn familie in Pakistan en Iran om foto's te leveren die kunnen bewijzen dat zij zich daadwerkelijk daar bevinden (NPO, p. 19). Hierop herhaalt verzoeker louter dat zijn moeder hem nooit iets vertelt over zijn vader en dat hij enkel weet dat hij in Iran verblijft (*ibid.*). Gevraagd of hij niet gewoon aan zijn moeder kan vragen om hem te helpen, antwoordt hij ontkennend (NPO, p. 20). Verzoeker legt weliswaar een aanvullende nota neer op 25 november 2025, maar legt geen ondersteunende stukken voor in verband met zijn verklaring dat zijn vader zich in Iran zou bevinden of dat zijn paternale ooms zich ook buiten Afghanistan bevinden. Aldus worden zijn uiterst vage verklaringen, die niet meer dan blote beweringen betreffen, evenmin ondersteund door een begin van bewijs. De geloofwaardigheid van het verblijf van zijn vader en paternale ooms in Iran wordt verder ondermijnd doordat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de chronologie in verband met zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker biedt geen duidelijk zicht op het moment waarop hij Afghanistan verlaten heeft en evenmin op de chronologie van zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn beweerde vertrek. In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Ten tweede waren je verklaringen bij de DVZ en op het CGVS tegenstrijdig op vlak van de chronologie van je verblijfplaatsen voor je vertrek uit Afghanistan. Je zei dat je bijna heel je leven in het dorp Shabak van het district Hisarak in Nangarhar hebt gewoond. De laatste 15 dagen voor je vertrek verbleef je echter met je gezin in het district Surkhrod omdat de taliban te vaak op jullie huis schoten (NPO, p. 5 & 12). Je zei dat je daarna nog één nacht in Jalalabad bij je maternale oom verbleef en dan heb je Afghanistan verlaten (NPO, p. 6). Deze verklaringen impliceren dat je je dorp 16 dagen voor je vertrek uit Afghanistan verliet. Dit strookt echter niet met je verklaringen bij de DVZ toen je zei dat je heel je leven in Shabak woonde, doch de laatste vier of vijf dagen voor je vertrek elders in Nangarhar verbleef (Verklaring DVZ, d.d. 01/04/2025, p. 6). Je werd met deze verklaringen geconfronteerd en dan zei je dat je 15 dagen voor de machtsovername naar Surkhrod verhuisde en dat de taliban langskwamen vier dagen na de machtsovername (NPO, p. 21). Hiermee verklaarde je echter het verschil tussen je verklaringen bij de DVZ en op het CGVS absoluut niet. Ten derde waren je verklaringen over het moment van je vertrek uit Afghanistan bij de DVZ en op het CGVS, alsook je verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS onderling eveneens tegenstrijdig en volatiel. Zo zei je bij de DVZ in eerste instantie dat je Afghanistan verliet, drie of vier dagen na de machtsovername (Verklaring DVZ, d.d. 01/04/2025, p. 6). Dit strookt al niet met je verklaringen op het CGVS toen je verklaarde dat je pas 15 dagen na de machtsovername vertrok (NPO, p. 11). Je stelling dat je 15 dagen na de machtsovername vertrok, past ook niet in het tijds kader dat je tijdens de rest van het persoonlijk onderhoud uiteenzette. Je zei namelijk dat je naar Surkhrod verhuisde, dat je paternale oom Y. daar vier dagen na de machtsovername werd neergeschoten door de taliban, dat je diezelfde dag naar Jalalabad bij je maternale oom ging en de dag erna Afghanistan verliet (NPO, p. 12). Dit impliceert namelijk dat je reeds vroeger uit Afghanistan dan 15 dagen na de machtsovername zou vertrokken zijn. Je werd met deze volatiele en tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd en dan zei je nogmaals dat je bij de DVZ verklaarde dat je vier dagen na de machtsovername bent vertrokken uit Afghanistan (NPO, p. 21). Hiermee bood je geen verklaring voor je stelling tijdens het persoonlijk onderhoud dat je pas 15 dagen na de machtsovername vertrok. Je zei ook nogmaals dat je 15 dagen voor de machtsovername naar Surkhrod verhuisde, dat de taliban je oom neerschoten op de vierde dag na de machtsovername en dat je Afghanistan de dag nadien verliet vanuit het huis van je maternale oom in Jalalabad (NPO, p. 21). Ook hiermee bood je geen afdoende verklaring voor je volatiele verklaringen, daar deze context nog altijd niet strookt met je verklaringen dat je Afghanistan pas 15 dagen na de machtsovername verliet.”* Verzoeker gaat er met zijn – steeds dezelfde – kritiek, aan voorbij dat het in eerste instantie aan hem toekomt om geloofwaardige verklaringen af te leggen over het moment waarop hij Afghanistan verlaten heeft. Het is natuurlijk enkel indien hij hierover duidelijkheid schept, dat met zekerheid kan vastgesteld worden wat zijn werkelijke leeftijd was bij vertrek. Door geen zicht te bieden op het moment waarop hij Afghanistan verlaten heeft, kan de leeftijd van vertrek logischerwijze evenmin bepaald worden.

Zijn kritiek, die hij meermaals herhaalt in zijn verzoekschrift, namelijk dat hij dermate jong was op het moment dat hij Afghanistan verlaten heeft, is dan ook niet pertinent. Verzoeker levert overigens geen inhoudelijke kritiek ten aanzien van de pertinente motieven in dit verband in de bestreden beslissing zoals hierboven geciteerd. Het motief gestoeld op de tegenstrijdigheden inzake het vertrek van zijn vader en paternale ooms enerzijds en zijn eigen vertrek anderzijds is overtuigend en niet determinerend. Het laat de pertinente motieven aangaande de onduidelijkheid van verzoekers eigen vertrek en het gebrek aan informatie over het werkelijke verblijf van zijn vader en paternale ooms in hun geheel onverlet. Een kritiek hiertegen kan dan ook niet leiden tot een vernietiging of hervorming van de bestreden beslissing. Verzoeker kan zich voor het gebrek aan

duidelijkheid over de verblijfplaats van zijn vader bezwaarlijk verschuilen achter zijn vermeende jonge leeftijd waarop hij uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Verzoeker werd door de commissaris-generaal gehoord op 27 mei 2025 en had toen bijna de leeftijd van zeventien jaar bereikt, waardoor hij minstens ten tijde van zijn verhoor de nodige stappen had kunnen ondernemen hierover duidelijkheid te scheppen, *quod non*. Bovendien wordt benadrukt dat, zoals ook op goede gronden toegelicht wordt in de bestreden beslissing, (hier ontbreekt een deel van de zin)

4.3.4.2. De vaststellingen dat verzoeker geen zicht biedt op (i) zijn concrete verblijfplaatsen vóór zijn vertrek uit Afghanistan, (ii) het tijdstip waarop hij Afghanistan verlaten heeft en (iii) waar zijn vader alsook zijn paternale ooms zich thans bevinden, plaatst de algehele geloofwaardigheid van zijn relaas ten stelligste op de helling. Hierbij komt nog dat verzoekers reden van vlucht uit Afghanistan, vermeld in punt 4.3.1., evenmin geloofwaardig is. Verzoeker heeft immers geen enkele concrete persoonlijke problemen aangehaald. Meer nog, blijkt uit zijn verklaringen heeft de taliban hem nooit persoonlijk bedreigd of aangevallen. Hierbij komt nog dat zijn in Afghanistan verblijvende familieleden geen enkele problemen kennen met de taliban sinds zijn vertrek – wat hij nogmaals bevestigt ter terechtzitting – en woont zijn gezin nog steeds in hetzelfde huis als waar hij steeds gewoond heeft (NPO, p. 7-8 en 10). Waar hij dit laatste tracht te verklaren stellende dat er enkel vrouwen in zijn ouderlijk huis verblijven en dat de taliban vrouwen met rust laten, betreft dit niet meer dan een blote bewering, die op geen enkele wijze ondersteund wordt door ander elementen of stukken in het administratief dossier. Dat de taliban zijn familie al die jaren met rust hebben gelaten, wijst er eerder op dat er geen persoonlijke vrees voor vervolging aanwezig is in hoofde van verzoeker. Verder wijst de commissaris-generaal er terecht op dat het allerminst logisch is dat verzoeker en zijn familie nog zolang in hun huis zouden blijven wonen, terwijl de taliban al in 2018 hun woning beschoten (NPO, p. 16). Het louter wijzen op de veerkracht van het gezin, verklaart niet waarom verzoeker nooit persoonlijk werd bedreigd en evenmin de afwachtende houding gedurende drie jaren. Verzoeker kan zich verder bezwaarlijk verschuilen achter een verkeerde interpretatie van zijn verklaringen afgelegd tijdens het interview bij de DVZ aangaande de vaststelling dat hij bij het CGVS met geen woord gerept heeft over zijn neef. Indien zijn verklaringen verkeerd geïnterpreteerd zouden geweest zijn, mag het van hem redelijkerwijze verwacht worden hiervan melding te maken onmiddellijk nadat hem de verklaringen werden voorgelezen door een tolk Pashtou (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5). Ook bij het CGVS kon hij hiervan melding maken bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, doch dit deed hij niet (NPO, p. 4). Het is dan ook weinig ernstig om na confrontatie met de bestreden beslissing kritiek te uiten op het verhoor bij de DVZ, zonder dit *in concreto* te staven.

4.3.4.3. Voorgaande determinerende vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers relaas niet kan leiden tot de vaststelling van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Afghanistan, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Aangezien uit het voorgaande ook blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, kan hij zich niet dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.3.6. Waar verzoeker erop wijst dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, volgende analyse worden gemaakt.

4.3.6.1. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie blijkt wat volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlandse beleid (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het

sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale NGO's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status.

Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afgaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestrafing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen.

UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij

worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*, 8 december 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "Immigration Department", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen.

Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie "Islamitische Staat in de provincie Khorasan" (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “poor guys” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens Der Spiegel zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidsstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

4.3.6.2. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de vermeende vervolging door de taliban, kan verzoeker zich hier niet op beroepen en blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risico verhogend of -verzwarend zou zijn.

4.3.6.3. Verzoeker toont voorts niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen. De commissaris-generaal heeft met betrekking tot de vermeende verwestering overigens reeds op goede gronden als volgt geoordeeld: *“Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat je op geen enkel moment in de asielprocedure hebt vermeld dat je verblijf in België een probleem zou kunnen opleveren voor jou bij terugkeer naar België. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je ook meermaals gevraagd of je alle redenen hebt kunnen uiteenzetten waarom je niet kan terugkeren naar Afghanistan (NPO, p. 12 & 21).*

*Verder dient te worden vastgesteld dat je geen duidelijk zicht biedt op het moment van je vertrek uit Afghanistan. Je haalt aan dat je rond de machtsovername vertrokken bent, hetgeen zou betekenen dat je net geen 13 jaar oud was op het moment van vertrek. Echter kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan de aanleiding en tijdslijn van je vertrek (zie hierboven), waardoor er ook geen duidelijkheid bestaat over het exacte moment van je vertrek en bijgevolg evenmin over je leeftijd op het moment van je vertrek. Je legt geen bewijsstukken neer waaruit zou blijken dat je jarenlang in Turkije hebt verbleven.*

*Omwille van deze redenen kan dan ook niet anders dan te worden vastgesteld dat je minstens tot bijna 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt geleefd. In die periode ging je ook tot de zesde graad naar school (NPO, p.9), waardoor je al gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien blij je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden je volledig onbekend zijn.*

*Bijgevolg dient besloten te worden dat je door je deelname aan de Afghaanse maatschappij bij je vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van minder dan één jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

*Je hebt ook nog een netwerk in Afghanistan waarmee je in contact staat (namelijk je familie)(NPO, p. 7-8) en tevens heb je in België Afghaanse vrienden (NPO, p. 2), waardoor je ook op heden nog in contact komt met de Afghaanse cultuur. Dit houdt in dat je bij terugkeer in Afghanistan op bijstand van je familieleden zou kunnen rekenen die je desgevallend kunnen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.*

*Er kan ook worden opgemerkt dat je nog altijd je best doet om je geloof te praktiseren in België, dat je bijvoorbeeld nog vijf keer per dag bidt en dat de enige reden waarom je niet deelnam aan de ramadan is dat je honger en dorst had (NPO, p. 9).*

*Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt*

*gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.”*

Waar verzoeker opnieuw verwijst naar de jonge leeftijd waarop hij Afghanistan verlaten heeft, wordt verwezen naar de uiteenzetting *supra* (punt 4.3.4.1.), alsook naar de pertinente motieven in dit verband zoals aangehaald in de bestreden beslissing. Dat hij niet lang onder het talibanregime geleefd heeft en dat hij een lange tijd in Turkije verbleven heeft alvorens naar België te komen, betreffen loutere blote bewering die gelet op voorgaande, niet *in concreto* wordt aangetoond. Waar verzoeker dan nog verwijst naar zijn wens om zich in België verder te integreren, hier onderwijs te volgen en erop wijst dat hij hier woont, Frans leert, goede vorderingen maakt en zich westers kleedt, wordt benadrukt dat het loutere feit dat verzoeker zich aanpast of tracht aan te passen aan de omstandigheden van zijn verblijf in België, niet voldoende is om een risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, of het lopen op ernstige schade aannemelijk te maken. De stukken die hij nog neerlegt bij zijn aanvullende nota (stukken 1 t.e.m. 5) liggen hiervan in het verlengde en bieden louter een zicht op wat verzoeker in België doet, niet meer niet minder. In zijn brief, beschrijft verzoekers voogd hoe verzoeker zijn leven in België invult, waarbij hij preciseert dat hij deelneemt aan voetbaltrainingen, een interesse heeft in de Franse taal, hij deelneemt aan talrijke activiteiten, dat hij ingeschreven is in een project ‘Live in Color’ met het oog op ‘parrainage’ en dat hij zich laat begeleiden door de psychologische diensten. De foto’s tonen verschillende personen, niet meer niet minder. De sociaal werkster stelt in haar brief dat verzoeker zeer enthousiast is om deel te nemen aan de activiteiten, het attest van inschrijving bevestigt verzoekers inschrijving voor het programma bij Live in Color en de schoolattesten tonen aan dat verzoeker goed zijn plan trekt tijdens de Franse taal en dat er een algemene vergadering wordt georganiseerd op 18 november.

Het rechtsplegingsdossier bevat geen indicaties dat verzoeker zich tijdens zijn verblijf in België bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en blijven onverminderd overeind. Verzoeker toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet opnieuw zou kunnen opnemen en dat hij er niet meer zou kunnen aarden.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag.

Waar nog verwezen wordt naar informatie betreffende het leven onder talibanbewind en de strikte toepassing van de sharia, mensenrechtenschendingen, willekeurige arrestaties, illegale detentie, slechte gevangenisomstandigheden en foltering en onmenselijke en vernederende behandeling in detentie, wordt erop gewezen dat een vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en mensenrechtenschendingen plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afgaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Het louter verwijzen naar en citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, volstaat dus niet. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

4.3.7. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

4.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven of een (gepercipieerde) verwestering, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij één en ander niet aannemelijk heeft gemaakt.

4.4.3. In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden: de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet daarom worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoekende partij moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals

ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel hun economisch beleid voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan bijgevolg uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De bijkomende actuele informatie waarnaar verzoeker verwijst in de aanvullende nota en waaruit een verslechtering van de situatie wordt afgeleid, doet daaraan geen afbreuk.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren, te meer nu hij nog familie heeft in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

4.4.4. Opdat, ten slotte, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de in de bestreden beslissing gehanteerde informatie en wordt bevestigd in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van november 2024.

Uit de beschikbare landeninformatie waarover de Raad heden beschikt blijkt dat er voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024. Verzoeker is niet in staat hierop een ander licht te werpen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat onderhavig onderzoek beperkt wordt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

I. FLORIO